

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
ELLAS-PRESS

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂTESCU Nr. 29 Bis. TEL. 2.74.23

ABONAMENTE

	Anual	6 luni
Pentru instituții	Lei 5.000	3.000
Pentru organizații politice, organizații de masă și presă	2.500	1.600
Pentru particulari	1.600	800

ADUNAREA GENERALĂ A O.N.U.-LUI SI PROBLEMA GRECIEI

Pentru încă odată, problema greacă e vorba să fie luată în discuție în Adunarea Generală a ONU-lui. Această discuție o provoacă însăși cei ce au creiat actuala tragedie greacă, cei cari au aprins și alimentează actualul răsboi intern din Grecia, adică imperialiștii americanii, incendiatorii unui nou război, și organele acestora, aşa zisa „Comisie Balcanică” precum și lacheii monarho-fasciști din Atena.

Ce scopuri urmăresc incendiatorii războiului din Grecia, punând în discuție problema greacă în Adunarea Generală a ONU-lui? Având majoritatea în Adunarea Generală a ONU-lui, aceștia urmăresc trei scopuri: a) Cutoate că numai ei sunt responsabili de răsboiul pe care l-au aprins în Grecia, aceștia încearcă acum să-i prezinte ca răspunzători tocmai pe cei cari sunt singurii cari nu poartă nici cea mai mică responsabilitate a acestui răsboi, pe vecinii din nordul Greciei și în general Republicile Populare. b) Să poată justifica hotărîrea de a se trimite forțe militare armate în Grecia, cari formal vor avea caracterul de forțe internaționale, dar care în realitate vor constitui o forță armată în serviciul imperialismului american. Imperialiștii americani, cu ajutorul acestei forțe militare armate, să poată subjugă în sfârșit poporul nesupus al Greciei, și să poată astfel să facă din Grecia un cap de pod militar, lucru pe care-l încearcă de patru ani, fără însă a reuși.

Este acum clar că, aceste scopuri ale imperialiștilor americani și ale lacheilor, fasciștii greci, sunt nu numai în contradicție cu interesele cele mai vitale și drepturile cele mai sfinte ale poporului grec, dar chiar diametral opuse cu consolidarea păcii internaționale. Sunt deasemeni scopuri a căror urmărire în cadrul

organizației internaționale a ONU-lui, sdruncină însăși organizația Națiunilor Unite, o expun în fața sutelor de milioane de oameni simpli cari o vor ca organ de consolidare a păcii internaționale și nu ca un organ de slujire a scopului de dominație mondială a unui imperialism răpace.

Însă tocmai pentru că acestea sunt planurile pe cari le urmăresc prin recursul lor la O.N.U. imperialiștii americanii și organele lor, fasciștii Greciei, în dăuna independenței Greciei și a păcii internaționale, poporul grec este hotărît mai mult ca oricând ca prin luptă să să împiedice realizarea acestor planuri. Poporul grec intensifică lupta sa pe întreg teritoriul Greciei și nu există o mai strălucită dovadă a lipsei de temei și rău a acestui recurs la O.N.U. al imperialiștilor americanii și al fasciștilor lachei greci, loviturile pe cari le dă Armata Democrată a Greciei, la distanțe de sute de km. de granițele acestei țări.

Recurgând la O.N.U. și explotând majoritatea pe care o au în această adunare imperialiștii

americanii prin supușii lor, urmăresc pentru încă odată să subjuge Grecia și să o transforme într-un cap de pod militar a lor, însă mai mult ca oricând această înscenare a lor este condamnată la eșec, datorită hotărîrilor ferme a poporului grec de a-și cucerii libertatea și de a nu-și vedea tara să devină un cap de pod militar.

Pentru actualul răsboi grec intern pe care l-a creiat intervenția fătășă a imperialismului american, nu există altă rezolvare, decât aceea pe care a propus-o Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei și aceasta este: să fie oprită imediat intervenția străină imperialistă în Grecia, să se asigure independența acestei eroice țări, și poporul să fie lăsat liber să-și rezolve problema sa internă. Si această rezolvare, poporul grec este hotărît să împună și o va impune, cu oricare sacrificii. Iar actualul recurs la O.N.U. al imperialiștilor americanii și al lacheilor fasciști greci, nu va reuși să împiedice această unică rezolvare.

L. Apostolu

„ESTE DE DATORIA NAȚIUNILOR UNITE DEA ASCULTA VOCEA GUVERNULUI DEMOCRAT PRVIZORIU AL GRECIEI”
Scris în ziarul „Humanité” Marcel Cachin, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez

Opinia publică din străinătate cere Organizației Națiunilor Unite, ca vocea Greciei democratice să fie ascultată în Adunarea Generală. Marcel Casin, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, într-un articol al său publicat în ziarul „Humanité” a spus următoarele: „Este de datoria Națiunilor Unite de-a asculta vocea Guvernului Democrat Provizoriu al Greciei, care apără cauză sfântă a poporului grec. Sindicalele din Paris, într-o scriere adresată Secretarului General al

O.N.U.-ului accentuiază că mare dorință este de a fi ascultată vocea Greciei Libere în Adunarea Generală. Să fie auzit adevărul asupra groaznicelor crimi pe care Guvernul Sofulis le comite împotriva poporului grec.

Cunoscutul colonel australian Shepard a declarat la Varsavia, că pentru a se face lumină în problema grecească, este necesar ca reprezentanții Guvernului Democrat Provizoriu al Greciei să-și expună punctul lor de vedere în Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite.

POPORUL E IN OFENSIVA

Regimul monarho-fascist se sfatește în cercul său vițios

In timp ce se dădea bătălia din Pindul de Nord, lagărul popular și democratic al nostru a declarat de repetate ori că este gata să accepte o înțelegere democratică și onestă. Trădătorii din Atena, având în fruntea lor pe ramolitul Sofulis, au declarat atunci că propunerile noastre erau consecința eșecului nostru și că apropiata noastră prăbușire este de neînlăturat. Bătrânul lacheu din Samos mersese până acolo, încât a afirmat cu emfază: „Bătălia Greciei s'a sfârșit”.

De atunci nu a curs multă apă, pe râul Sarandaporos și adversarii noștri au văzut din nou unități — pentru moment nici — ale Armatei Democratice, cîtreerând Smolika și Grammos, în timp ce Sofulis tăcea și își mușca limba. Însă în locul lui au vorbit alții. Zervas a mărturisit că partizanii sunt aceia cări domină Thessalia, iar Kanelopoulos a recunoscut, că Peleponezul suferă, și multe altele. În sfârșit, lui Stratos i-au scăpat cuvintele: Am învins la Grammos, dar partizanii ne creiază un nou Grammos la Vitzi și Murgana.

FIRESTE, nu are chiar atâtă importanță faptul, că marele patron Van Fleet a recunoscut deschis, că armata monarho-fascistă a cam... pătit-o la Grammos. Chestiunea care ne preocupa este altă. Din punct de vedere militar și strategic, monarho-fascismul și patronii săi americanii, de atunci de când și-au început campania din 1948 la Murgana și până la actualele lui străduințe de la Vitzi și Murgana, au suferit și suferă un complet fiasco. Scopul militar strategic al monarho-fascismului în 1948 a eşuat în mod lamentabil. Cum se explică acest eșec? Americanii și monarho-fasciștii nu au reușit nici să nimicească și nici să extenuze în mod serios forțele principale ale Comandamentului General al Armatei Democratice din Pindul de Nord. Dimpotrivă, prin manevra dela 20 spre 21 August, Armata Democrată a Greciei a răsturnat întregul plan al inamicului și i-a creat o nouă situație care nu era prevăzută în planul său strategic și pe care nu a putut s'o sesizeze și nici să-i facă față. După cum mărturisesc ei însuși, cu o mare doză de stupiditate, la Vitzi și la Murgana s'a creat un nou Grammos, pe când în realitate s'a creat ceva cu mult mai rău decât Grammos. Geniile militare ale lui Van Fleet, Kitrlakis și Tsakalotos, cari se privesc unul pe altul cu dispreț, suferă zilele acestea la Vitzi și Murgana o nemajauzită umilință militară și strategică. În restul Greciei, planul monarho-fascismului de-a face față situației, numai cu trupe de gardă națională, a dat greș. Garda Națională nu a reușit, în misiunea sa, după cum a mărturisit chiar Sofulis. În Thessalia, Rummeli, Peloponez etc. Armata Democrată Greacă își mărește forțele, își largeaște spațiul ce ocupă, întărește și creiază pentru monarho-fascism și

de N. ZAHARIADIS

ocuparea americană o situație deosebit de grea, care le răstoarnă planurile.

De aceea, eșecul adversarilor noștri, nu poate fi acoperit, nici chiar de Marshall, care a considerat ca o datorie a sa, să acopere pe cît cu puțință gafele lacheilor din Atena, prin declarațiile sale de la 25 August, prin care le recomandă să încercuiască și apoi să extermine Armata Democrată a Greciei.

Monarho-fascismul, mărturisind sau nu eșecul său, nu poate schimba faptele. Realitatea apare neîndupăcată, iar consecințele politice și sociale accentuează această situație. Aci nu este vorba de o neîntelgere în sănul guvernului, de o cîrtă care fierbe înăbușit și răbușnește din când în când și pe care americanii o înăbușe de îndată. Descompunerea din sănul guvernului și certurile dintre partidele cari guvernează, nu este decât o adâncă repercusiune a plămădirilor sociale, pe care le produce nerușinata politică a guvernului, politică ce vine de la cu ridicata, imperialismului dolarului, ca și, manifestarea unei adânci crize pe care o produce în clasele stăpânitoare, lupta populară de eliberare a Armatei Democratice a Greciei, cu programul ei revoluționar, reconstructiv și profund popular,

Caracteristic pentru criza și confuzia care domnește în tabăra reaționară, este și faptul că, chiar în focul luptei din Pindul de Nord, vice președintele partidului liberal, Venizelos, abia reîntrors de pe front, nu a găsit să spună nimic altceva, decât de a propune restabilirea instituțiilor democratice și dizolvarea coaliției guvernamentale și efectuarea de noi alegeri. Acest fapt este poate caracteristic, dar în esență nici acesta nu exprimă decât influența pe care o are la suprafață vieții politice, adâncile plămădiri sociale care sdruncină regimul ocupării americane.

Astăzi, după eșecul militar și strategic din 1948, se pune din nou problema: Dece plutocratia reaționară, care are în mâna sa un stat atât de terorist și polițist, care dispune de atâtea forțe militare și care primește un ajutor atât de bogat, în toate privințele dela imperialismii american-nglezi, dece nu reușesc să se impună, să învingă, un pumn de „tâlhari și bandiți”, cum spun ei luptătorilor pentru libertate? Răspunsul la această întrebare, se poate da astăzi mai ușor decât altă dată. Cum poate clica plutocratică din Atena să aibă cu ea pe muncitori și funcționari atunci când ea îi condamnă la foame și când muncitorii și funcționarii văd că americanii intervin cu atâtă nerușinare în treburile statului și că interzic orice fel de discuții pentru majorarea salarilor?

Cum să nu declare grevă funcționarii de stat, când văd că sunt amagiți cu atâtă nerușinare,

când află că Klay a intrat în sala Consiliului de miniștri, că a băut cu pumnul în masă spunând că interzice acordul Tsaldaris—Graydi, care lăsa câteva fărămituri și acestor funcționari?

Sunt surprinși și se prefac că nu înțeleg, cum prinde rădăcini și se consolidează Armata Democrată a Greciei în „Peloponezul conservator și loial prin tradiție”, când pe de altă parte, guvernul monarho-fascist, după ordinul americanilor fixează prețul de predare al stafidelor la suma derizorie de 1850 drahme, din care 2/3 sunt reținute pentru datorii!

Cum să nu aibă succese Armata Democrată Greacă în Thessalia și în Macedonia, unde s'a fixat pentru grâu, fiindcă aşa vor regii grâului din Chicago, drept preț de predare, 1850 drahme okau și obligând pseudo-Camera să ia vacanță pentru ca nu cumva să se discute această chestiune?

Cum pot avea încredere în guvern și în americani producătorii de tutun și producătorii de măslini, când văd că tâlharii străini și băstinași le fură produsele și condamnă familiile și copiii să moară de foame?

Nu cumva își închipuie că țărani noștri nu înțeleg că politica americană de jefuire a grâului, a stafidelor și a tutunului nostru, urmărește să distrugă aceste produse ale noastre pentru a asigura mai mari debușeuri produselor americane? Nu cumva nu au ca scop să ne silească să fumăm ţigări americane?

Cum se poate că după toate aceste și după multe alte fapte și mai rele și mai anti-populare, soldatul din Garda Națională și soldatul care este muncitor, plugar sau funcționar, să mai lupte pentru imperialiștii american, și pentru rechinii plutocrați din Atena?

Cum pot oamenii muncii din Grecia să nu disprețuască și să nu simtă scârbă față de Sofulis, Tsaldaris și față de tot neamul politicianilor, cari au pierdut nu numai orice sentiment național, dar și orice fel de demnitate omenească și cari întocmai ca niște câini, ling cismele americanilor, vânzând și făcând de râs tot ce este mai sfânt în această țară?

Chiar și cunoscutul ziar „Vima”, care slujește cu credință americanilor, după cum a slujit altă dată la hitleriști, este obligat să scrie: „zi de zi poporul grec se convinge că drepturile guvernului se limitează, pe când dimpotrivă, prerogativele misiunei americane și drepturile ei, devin mereu mai mari. Orice chestiuni privind pe greci și cari trebuie discutate de guvern și miniștri, sunt discutate în prealabil de ambasadorul și membrii misiunei americane. Se creiază astfel impresia că la Atena există două guverne. În același timp guvernul grec, nu pare să fie mai valid decât cel străin...”.

Oricine își poate închipui în ce hal am ajuns, dacă chiar și ziarul „Vima” este obligat să ajungă la astfel de concluzii. Cu Sofulis și cu Tsaldaris, Atena și Grecia au devenit o adevărată colonie americană. Americanilor nu le pasă dacă prețurile se urcă, dacă somajul crește, dacă fabricile se închid, dacă țăraniilor li se iau bucatele pentru o bucată de paine, dacă desmășul crește, dacă Grecia merge spre pierzanie. Ei fac șosele strate-

gice, repară porturile pentru scopuri răboinice, amenajează aerodromuri și pun în le pasă de sărmâna Greciei și de locuitorii ei. Numai pentru a asigura toate acestea, pentru a preface cu totul Grecia într-o colonie a lor și pentru ca într-un viitor răsboi împotriva Europei sociale și a țărilor cu democrații populare, să se poată folosi de ea, pun pe lacheii și mercenarii lor să verse sângele poporului și să umple patria noastră cu ruine. Nerușinarea lor merge până acolo, încât nu caută să salveze față de Tsaldaris sau Sofulis, nici măcar apărantele acelea pe care le păstrau hitleriștii față de Tsolacoglu și Rallis. Zilnic îi umilesc și îi fac de râs, astfel, încât îi demască complet față și de cel mai înapoiat grec. Nici o altă țară nu a fost atât de strâmtoră de către planul Marshall cum este Grecia și atunci lacheii de specia lui Tsaldaris și Soful's pentru a salva apărantele au găsit pe scaunatorul Bevin, care a promis anumite bucatele din patria lui ca să-si poată menține și el avantajile sale coloniale în țara noastră.

Acesta este tabloul pe care îl prezintă regimul monarho-fascist în Grecia de sub ocupație americană dela eșecul militar și strategic din 1948. Americanii și monarho-fasciștii văd că Armata Democrată a Greciei le strică planurile, simt că le fugă terenul de sub picioare. Și pentru a se menține în urma eșecului suferit în operațiunile militare, ei recurg la metode vechi și de mult încercate.

In interior, pentru a putea menține massele populare, cari sunt cuprinse de un nou curent de luptă și de grevă, teroarea este înțeleită la maximum. In ultimii zile s-au operat în marile orașe ale Greciei mii de arestări, iar blocurile hitleriste reträesc gloria lor dinainte. Monarho-fasciștii depășesc metodele hitleriste chiar și pe frontul de luptă propriu zis. Astfel, la 11 Septembrie Kitrlakis, pentru a se desvinovăti de acuzațiile ce i-au fost aduse în legătură cu operațiunile dela Vitzi, a ordonat să se întrebuneze gaze asfixiante, și după cum desvăluie corespondenții americanii, monarho-fasciștii execută, pe toți soldații și ofițerii Armatei Democratice a Greciei, cari cad în mâinile lor și chiar și pe aceia cari se predau, după ce mai întâi îi torturează.

In exterior, monarho-fasciștii și americanii cari astăzi conduc țara noastră au derat complet. Ca să-si acopere eșecurile, au organizat o întreagă serie de provocări și intervenții armate împotriva Democrațiilor Populare din nordul Greciei, cărora vor să le pună în sarcină înfrângerile pe care aceștia le-au suferit.

Astfel, pregătesc terenul pentru că prin ajutorul pseudo-Comisiunii Balcanice și a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, să reușească în obținerea unei intervenții imperialiste armate în Grecia, prin care speră că vor obține ceace nu au putut obține prin campania generală monarho-fascistă împotriva Armatei Democratice a Greciei.

Însă provocările monarho-fascismului împotriva vecinilor noștri din nord, constituie o mare turisire deschisă că aceasta nu opoate s'o

scoată la capăt cu Armata Democrată a Greciei. Este mărturisirea monarho-fasciștilor prin care aceștia recunosc că din punct de vedere militar și strategic au eșuat și în 1948, din care cauză ei recurg la mijloace suspecte și tenebroase. Dar acolo unde regimul monarho-fascist nu a putut fi salvată de forța lui militară, cu atât mai mult, nici un fel de provocare nu-i poate fi de vre-un ajutor.

Armata Democrată a Greciei, — după cum o dovedește zilele acestea prin fapte, atât la Vitzi și la Murgana, cât și la Smolika și Gramos, unde acțiuneaza din nou unitățile noastre, — are suficientă forță pentru a se opune în mod hotărâtor la toate planurile pe care le pregătește în pripă reacțiunea internă și cea străină. Are suficientă forță pentru a da lovitură puternice monarho-fascismului, cu atât mai mult cu cât în urma eroicei rezistențe din Pindul de Nord își desvoltă acum o înfloritoare activitate ofensivă și o excelentă capacitate de luptă și de insușire a tehnicei războiului de către comandanții ei. Acțiunile ofensive ale armatei noastre la Vitzi au dovedit cât era de just obiectivul nostru militar și strategic, care era acela de a uza cât mai serios pe inamic, într'un loc pe care noi trebuia să-l alegem, și menținând rezervele de bază, astfel în cât să putem, — trecând la momentul oportun la contra ofensivă, — pricinui inamicului o gravă lovitură strategică.

In cele 70 de zile de luptă în Pindul de Nord este evident faptul că am reușit prima parte a scopului nostru. Acțiunile ofensive limitate, dela 9 la 12 Septembrie ale detașamentelor noastre la Vitzi, cari au răsturnat, cu pierderi grele pentru inamic, tot ce acesta câștigase timp de 15 zile, arată clar că am fi putut obține în vară și în toamna anului 1948, rezultate militare și strategice importante, dacă am fi rezolvat din timp și pe o scară care ar fi cuprins întreaga Grecie, problema rezervelor noastre, aşa cum o pusește Plenara III-a a C. C. al Partidului Comunist Grec din Septembrie 1948, precum și confiștuirea de partid a cadrelor noastre politice și militare în Ianuarie 1948.

Criza generală pe care o suferă regimul monarho-fascist, criză care l'a aruncat într'u cerc viușos și în care se află din Decembrie 1944 și în

care se încurcă fără încetare din ce în ce, ne furnizează toate posibilitățile obiective ca să reușim importante progrese pe tot frontul luptei noastre. Din acest punct de vedere dacă în 1948 nu ne-am găsit în locul care trebuie, este datorită faptului că nu ne-am făcut datoria așa cum trebuie. Dar în astă numai noi suntem vinovați. Posibilitățile obiective sunt astăzi mai favorabile ca oricând. Prima Plenară a Comitetului Central a Partidului Comunist Grec a arătat în mod clar unde greșim și a indicat felul și mijloacele ce trebuie să folosim ca să trecem peste greutăți și să păsim ferm pe drumul victoriei finale.

Din punct de vedere politic, suntem de neînvins. Insistența noastră din tot sufletul pentru o înțelegere cinstită democratică, care ar fi asigurat liniștea, pacea și independența țării și poporului nostru, precum și lupta noastră neîncetată de-a reuși în aceasta, ne-a asigurat încrederea poporului, iar politica noastră de o morală superioară, strivește și izolează mereu și tot mai mult ocupația americană și pe lacheii ei monarho-fasciști. Acest lucru se evidențiază și prin simptomele de descompunere ivite în rândurile armatei monarho-fasciste. Aceste simptome se înmulțesc zi de zi. Caracteristic din acest punct de vedere, este faptul că în armata monarho-fascistă și în spatele acesteia, câștigă încontinuu teren, lozinca: „Lucrul acesta (adică răboiul civil) se poate aranja numai cu peniță (adică printr'o înțelegere)”! Această lozină s-a născut și s'a desvoltat spontan în armata monarho-fascistă.

Pe steagul nostru stă scris: Democrație, Pace, Independență. Sub acest steag luptăm și în fața opiniei publice mondiale, și tot cu acesta vom merge și în fața Adunării Generale a O.N.U.-lui. În interior, ca un mijloc unic de înfăptuire a acestei politici de salvare națională, singura politică ce poate salva Grecia, am propus o înțelegere onorabilă, care ar fi exclus în mod total orice intervenție imperialistă străină. Dar lacheii și trădătorii vânduți monarho-fascismului refuză această înțelegere. Cu cât vom înfăptui mai hotărâtor lozinca noastră: „Toți la arme, totul pentru victorie”, cu atât mai curând îl vom obliga pe dușman, să capituleze și vom face să triumfe acea politică ce reflectă interesele poporului și ale Greciei.

13-IX-1948

Stiri și Comentarii

După desfășurarea prețurilor maximale, în Capitala Greciei, s'a observat o scumpire extraordinară a tutușinii monecsei a fost silită să discute articolelor. În fața acestei situații, chiar și comisia de control a emisiilor eră asupra acestei chestiuni și să ia măsuri pentru revenirea la prețuri maximale a unor anumite articole de primă necesitate. În același timp, guvernul caută să amânească poporul muncitor prin promisiuni asupra unei așa zise distribuirii de alimente, când în realitate el nu este în stare nici măcar să satisfacă într-o

cât de mică măsură cerințele imediate ale aprovizionării populației.

Marele Stat Major din Atena și Stratos, ministerul de război monarho-fascist, sunt foarte preoccupați în ultimul timp cu adunarea materialului necesar pentru pregătirea unui expozeu, pe care-l vor prezenta americanilor și O. N. U.-ului pentru solicitarea intrării armatei.

La începutul verii, armata monarho-fascistă numără aproape 300.000 de oameni, în care erau cuprinși sol-

dații din gardă națională, jandarmeria și poliția.

Pierderile armatei monarho-fasciste sunt atât de mari, iar aceasta este acum atât de slabă, încât pentru a născări Armata Democrată sunt nevoi să ceară întăriri. Dar această întărire înseamnă o întărire a războiului civil și o mai mare distrugere a țării. Sub nici un motiv însă, ei nu vor putea distruga Armata Democrată. Prin activitatea ei vitezăscă aceasta zădărnicște planurile fasciștilor și ale americanilor.